

"Zijn langzaam verdwijnen"

zacht gleeed
zijn hand uit de mijne
ik voelde de kou
zijn langzaam verdwijnen

verbonden als kind
voel ik nog zijn knuisten
pas later gebruikte hij
soms ook zijn vuisten

maar in de strijd
om bestaan heeft hij zich
nooit laten gaan relativeerde
en blies dan wat pluizen

het laatste gevecht
heeft hij niet kunnen winnen
het onzichtbaar venijn
zat te diep bij hem binnen

de hand is al koud
zijn lichaam vroeg oud
maar in het leven heeft hij
met hart en ziel alles gegeven

wil melker
28/09/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© september 2009, wil melker, BasicPublishing.nl